

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 363/2024-5

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara (sudca spravodajca) a sudcov Jany Baricovej a Miroslava Duriša prerokoval oznámenie sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky Ladislava Duditša o dôvodoch jeho vylúčenia z konania a rozhodovania vo veci vedenej na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 1308/2024 a takto

r o z h o d o l :

1. Sudca IV. senátu Ústavného súdu Slovenskej republiky Ladislav Duditš **je vylúčený** z konania a rozhodovania vo veci vedenej na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 1308/2024.
2. Toto uznesenie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia Ústavným súdom Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Oznámenie možných dôvodov vylúčenia a skutkový stav

1. Sudca IV. senátu Ústavného súdu Slovenskej republiky Ladislav Duditš listom z 21. mája 2024 podľa § 49 ods. 4 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) oznámil predsedovi ústavného súdu dôvody svojho vylúčenia z konania a rozhodovania vo veci vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 1308/2024 podľa § 49 ods. 2 zákona o ústavnom súde.
2. Pokynom predsedu ústavného súdu z 28. mája 2024 bolo oznámenie podľa čl. IV bodu 1 písm. a) Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2024 do 31. decembra 2024 (ďalej len „rozvrh práce“) pridelené na rozhodnutie podľa § 51 ods. 2 zákona o ústavnom súde do I. senátu ústavného súdu.
3. Z oznámenia sudcu a príslušného súdneho spisu vyplýva, že vec vedená ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 1308/2024 mu bola pridelená ako sudcovi spravodajcovi. Predmetom konania v označenej veci je rozhodovanie o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], v ktorej

namieta porušenie svojich základných práv a slobôd postupom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry a postupom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v trestnom konaní vedenom pod ČVS: PPZ-342/NKA-BA2-2019 a uznesením úradu špeciálnej prokuratúry č. k. VII/2 Gv 2/23/1000-295 z 12. marca 2024, konkrétne neodstránením protiústavnej nečinnosti (konštatovanej v náleze č. k. I. ÚS 448/2021-453 z 10. novembra 2022), okrem iného nepreverením pôvodu a zákonnosti nahrávok nachádzajúcich sa na USB zaistenom v rámci domovej prehliadky 16. októbra 2021 (nahrávky, ktoré mali byť výsledkom použitia informačno-technických prostriedkov Slovenskou informačnou službou v kauze „Gorila“). V petite ústavnej sťažnosti sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vydal príkaz podľa § 133 ods. 3 písm. a) aj voči Krajskej prokuratúre v Bratislave [v súvislosti s prechodom pôsobnosti (výkonu dozoru) v trestnom stíhaní z úradu špeciálnej prokuratúry na krajskú prokuratúru] a Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky.

4. Sudca Ladislav Duditš vo svojom oznámení uviedol, že otázka zásahov do práv sťažovateľa postupom štátu v súvislosti s nahrávkami v kauze „Gorila“ bola predmetom posudzovania Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“) v rozsudkoch č. 58361/12 z 20. júla 2021 vo veci [REDAKOVANÉ] proti Slovenskej republike a č. 58359/12 z 23. júna 2022 vo veci sťažovateľa proti Slovenskej republike. Z obsahu oboch rozsudkov vyplýva, že sa na rozhodovaní týchto vecí zúčastnil ako *ad hoc* sudca nominovaný za Slovenskú republiku. Je preto názoru, že uvedená skutočnosť mu bráni, aby mohol naďalej konať a rozhodovať o pridelenej sťažnosti sťažovateľa.

II.

Relevantná právna úprava a posúdenie veci ústavným súdom

5. Podľa § 49 ods. 2 zákona o ústavnom súde sudca ústavného súdu je vylúčený z konania a rozhodovania vo veci aj vtedy, ak bol v tej istej veci činný pri výkone inej funkcie alebo povolania, než je funkcia sudcu ústavného súdu.

6. Podľa § 49 ods. 4 zákona o ústavnom súde dôvody vylúčenia podľa odseku 1 alebo odseku 2 oznámi sudca ústavného súdu bezodkladne predsedovi ústavného súdu.

7. Podľa čl. IV bodu 1 písm. a) rozvrhu práce o vylúčení sudcu pri rozhodovaní v senáte podľa § 51 ods. 2 prvej vety zákona o ústavnom súde rozhoduje prvý senát, ak ide o sudcov štvrtého senátu.

8. Námietkový senát ústavného súdu sa oboznámil s rozsudkom komory ESLP vo veci Haščák proti Slovenskej republike, sťažnosť č. 58359/12 a ďalšie, z 23. júna 2022 (ďalej len „rozsudok ESLP“), ktorej členom bol ako *ad hoc* sudca za Slovenskú republiku aj sudca ústavného súdu Ladislav Duditš. Európsky súd pre ľudské práva v bode 97 tohto rozsudku konštatoval, že realizáciou dvoch súhlasov (na použitie informačno-technických prostriedkov zo strany Slovenskej informačnej služby, ktoré vydal Krajský súd v Bratislave 23. novembra 2005 a 18. mája 2006, a uchovávanie sekundárneho materiálu z ich realizácie zo strany Slovenskej informačnej služby) bolo právo sťažovateľa podľa čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) vo vzťahu k jeho súkromnému životu porušené.

8.1. Z bodu 76 tohto rozsudku vyplýva, že otázka praktického a procesného postavenia zvukového záznamu získaného vyšetrovateľmi v roku 2018 – ktorého autenticitou ako primárneho materiálu

z operácie „Gorila“ sa zaoberala prokuratúra v auguste a septembri 2021, je nad rámec predmetu posudzovaných sťažností, no ESLP nič nebráni v tom, aby zohľadnil postavenie tohto materiálu ako podkladovú informáciu na účely posúdenia sťažností sťažovateľa.

8.2. Časť sťažnosti, v ktorej sťažovateľ (okrem iného) namietal, že vo vyšetrovaní „Gorila“ nebola rešpektovaná požiadavka na primeranú dĺžku konania podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ESLP zamietol podľa čl. 35 ods. 4 dohovoru ako nekompatibilnú *ratione materiae* s ustanoveniami dohovoru, keďže sťažovateľa nepovažoval za osobu, ktorá bola obvinená z trestného činu v tomto vyšetrovaní (body 106 a 107 rozsudku).

9. Ako už bolo uvedené, v konaní vedenom pod sp. zn. Rvp 1308/2024 sťažovateľ namieta neodstránenie nečinnosti národnej kriminálnej agentúry, v konaní vedenom pod ČVS: PPZ-342/NKA-BA2-2019 (vyšetrovanie „Gorila“), konkrétne nepreverením pôvodu a zákonnosti nahrávok nachádzajúcich sa na USB zaistenom v rámci domovej prehliadky 16. októbra 2021 (zvukový záznam). Zároveň namieta, že národná kriminálna agentúra a úrad špeciálnej prokuratúry namietaným postupom prispeli k tomu, že rozsudok ESLP Slovenská republika ani po takmer dvoch rokoch od jeho vydania efektívne nevykonala, v dôsledku čoho porušenie práva sťažovateľa na ochranu súkromia v zmysle rozsudku ESLP aj naďalej pretrváva.

10. Námietkový senát ústavného súdu konštatuje, že sudca IV. senátu ústavného súdu Ladislav Duditš bol ako *ad hoc* sudca za Slovenskú republiku členom komory ESLP, ktorá už rozhodovala vo veci sťažovateľa aj v rozsahu namietaného nerešpektovania požiadavky na primeranú dĺžku vyšetrovania vo veci Gorila, čo, ako vyplýva z ústavnej sťažnosti sťažovateľa, do istej miery súvisí s namietaným postupom národnej kriminálnej agentúry a úradu špeciálnej prokuratúry v tej istej trestnej veci aj v konaní vedenom pod sp. zn. Rvp 1308/2024, v ktorom je sudcom spravodajcom.

11. V okolnostiach prejednávanej veci tak nemožno túto situáciu stotožniť so stavom, keď by sa sudca ústavného súdu zúčastnil „iba“ iného konania, ktoré sa týkalo tých istých účastníkov (porov. rozhodnutie Komisie z 9. decembra 1987 vo veci Schmid proti Rakúsku, I. ÚS 43/2024).

12. Možno preto uzavrieť, že sudca ústavného súdu Ladislav Duditš ako *ad hoc* sudca ESLP bol v predmetnej veci činný pri výkone inej funkcie alebo povolania, než je funkcia sudcu ústavného súdu. Táto skutočnosť podľa názoru ústavného súdu predstavuje dostatočne kvalifikovaný dôvod na vylúčenie sudcu ústavného súdu z konania a rozhodovania vo veci, pričom ústavný súd dodáva, že uplatnenie tzv. funkčnej predpojatosti nie je podmienené žiadnym ďalším predpokladom.

13. Vzhľadom na uvedené ústavný súd konštatuje, že v tomto prípade sú naplnené podmienky podľa § 49 ods. 2 zákona o ústavnom súde na vylúčenie sudcu Ladislava Duditša z konania a rozhodovania vo veci vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 1308/2024, a preto rozhodol tak, ako je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

III.

K právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia

14. Podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť dňom jeho doručenia poslednému z účastníkov konania pred ústavným súdom,

ak tento zákon v § 83, § 90, § 100, § 108, § 150, § 168, § 175 alebo § 179 neustanovuje inak alebo ak nevyplýva iné z rozhodnutia ústavného súdu.

15. Ústavný súd v záujme rýchlosti a plynulosti konania rozhodol podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde tak, že toto uznesenie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia ústavným súdom (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. júna 2024

Miloš Maďar
predseda senátu